

[Vesterager.]
 maatte af med alle de gamle bestaaende Love i Stedet for det nye, der skulde træde i Stedet. Der er imidlertid sket dette, at Bestemmelserne om Tilsynet med Seminarierne bliver bestaaende urørt, og der staar ikke i en eneste Paragraf noget om, at det skal afskaffes, ophæves, saadan som det stod i Skolekommissionens Betænkning og Forslag. Ogsaa dette Spørgsmaal er skudt ud, er ganske lagt til Side. Hvorfor i al Verden skulde vi saa strides om det? Jeg er godt tilfreds med det Tilsyn, vi har for Tiden fra Kirkens Side med Seminarierne, jeg ønsker ingen Ændring, og hvis vi havde maattet beholde det den Gang og faa det indført i Kommissionens Forslag, saa skulde jeg den Gang gerne have taget mine Ændringsforslag tilbage. Det er det, der er sket her, at dette Tilsyn fra den gamle Ordning bliver staaende ved Magt, og dermed er jeg tilfreds. Det er ikke et Ministerord, men en Lovparagraf, der bestaar.

Arnth Jensen: Det ærede Medlem Hr. Vesterager vil nu skyde sig ind under, at i 1920 var det en Revision af hele vor Skolelovgivning, det drejede sig om. Det ærede Medlem ved jo dog meget godt, saaledes som det ogsaa er udtalt fra Ministeriets Side, at dette Forslag er det første i en Række Skoleforslag, der vil komme, og altsaa maa den samme Fare for det ærede Medlems Standpunkt være til Stede nu som i 1920. At det ærede Medlem Hr. Vesterager har lagt ikke saa lidt Vægt paa dette Spørgsmaal, fremgaar deraf, at han ikke blot i 1920 stillede direkte Forslag om at faa en Paragraf ind i Loven, men at han i 1924 og 1925 var inde paa den samme Tankegang, og at han ogsaa under dette Lovforslags Behandling har været fremme med det. Det ærede Medlem kommer ikke udenom, at han her er gledet bort fra det Standpunkt, han den Gang indtog.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Maa jeg kun i Anledning af det sidste Replikskifte sige, at selvfølgelig har det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen Uret overfor det ærede Medlem Hr. Vesterager, thi det ærede Medlem Hr. Vesterager bygger ikke paa et Ministerord. Dette Ministerord konstaterede simpelt hen den bestaaende Tilstand, som er uforandret ogsaa under mine Efterfølgere, saafremt den bestaaende lovlige Tilstand ikke ændres ved Lov, og derved er Regeringen og Rigsdagen jo frit Herre i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen spal-

tede mig paa en underlig Maade i 3 Personer. Hvis jeg havde sagt det, jeg sagde forleden, som Redaktør, saa havde der ikke været noget at sige til det; hvis jeg havde sagt det som Folketingsmand, havde der heller ikke været stort at sige til det, men at jeg sagde det som Minister . . . (*Moltesen:* Som Hans Majestæt Kongens Minister!) . . . ja, som Hans Majestæt Kongens Minister, det er forførdeligt. Jeg vil helst have, at ogsaa mit politiske Liv som Minister skulde forme sig saadan, at der var den nøjeste Overensstemmelse mellem min Virksomhed som Redaktør, som Folketingsmand og som Minister (*Moltesen:* Gud fri os!). Ja, jeg vil bestræbe mig for, at det bliver saadan, og jeg er ikke sikker paa, at den højere Magt, som det ærede Medlem nu paakaldte, vil forhindre, at det ogsaa gaar saadan. Jeg haaber, at jeg til mine sidste Dage maa i alt væsentligt være den samme, som jeg har været i min hittidige offentlige Virksomhed.

Men det ærede Medlem spaltede ogsaa sig selv, dog kun i to Personer. Det var som Person, som fri Medborger og som det ærede Medlem Hr. Moltesen, han talte her, men ikke som Venstremand, ikke som Medlem af Partiet Venstre. Ja, saa bliver det lidt svært at imødegaa det ærede Medlem, for det kan jo altsaa ikke nytte, at jeg, naar det ærede Medlem her stemplede denne Seminarieordning, den 4-aarige Skole, som han gjorde, som slet, saa henviser ham til, hvad Venstre som Venstre mente — for det kan jeg dog godt sige, at Venstre var repræsenteret i den store Skolekommission som Venstre, det var Venstrepartiet, der havde sat sine mest anselige Repræsentanter derind, bl. a. Klaus Berntsen; det kan jo ikke nytte, at jeg henviser til, hvad disse Folk mente. De lod de nuværende 7 Statsseminarier og Privatseminarierne bestaa uforandrede, men gjorde Undervisningen 4-aarig; det er en Kendsgerning, men det kan altsaa ikke nytte mig, for det ærede Medlem unddrager sig ethvert Medansvar med Partiet Venstre. Saaledes kan jeg ikke optræde; jeg har Medansvar med mit Parti, naar jeg stemmer sammen med det.

For øvrigt stemplede jeg ikke, som det ærede Medlem citerede, de *Folk*, der vilde stemme mod dette Lovforslag, som besjælede af den snævraste Klasseegoisme. Saaledes lod mine Ord nu ikke, for jeg har jo erfaret gennem det ærede Medlem, og jeg har hørt det saa ofte, at Medlemmer af et Parti stundom kan lade sig lede til en Afstemning uden at være besjælede af den Aand, som